



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 318

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 11 mai 2007

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
131.			
— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 132/2006 pentru prorogarea și modificarea unor termene prevăzute în Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004			
	2		
515.			
— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 132/2006 pentru prorogarea și modificarea unor termene prevăzute în Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004			
	2		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 355 din 4 aprilie 2007 referitoare la constituționalitatea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului			
	3-7		
Decizia nr. 443 din 10 mai 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 79 alin. (4), art. 88 alin. (2) lit. a), art. 88 ¹ alin. (1) și art. 89 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală			
	7-9		
Decizia nr. 444 din 10 mai 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (3) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală			
	10-11		
		Decizia nr. 445 din 10 mai 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108 alin. (1) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală	11-13
DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU			
		126.	
		— Decizie privind eliberarea domnului Gheorghe Adrian Nan din calitatea de membru al Consiliului de administrație al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate	
			13
		127.	
		— Decizie privind numirea doamnei Doina Lica în calitatea de membru al Consiliului de administrație al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate	
			14
		128.	
		— Decizie privind încetarea mandatului domnului Cristian Bitea de membru și de președinte al Comisiei pentru managerii publici	
			14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		121.	
		— Ordin al ministrului transporturilor privind organizarea secțiilor de votare pe navele și platformele marine aflate sub pavilion român, aflate în navigație, în ziua referendumului național din data de 19 mai 2007 pentru demiterea Președintelui României	
			15
		9.141.	
		— Ordin al președintelui Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului privind încetarea procedurii de administrare specială la Societatea Comercială „OLIMP ESTIVAL 2002” — S.A.	
			15

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE**

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 132/2006 pentru prorogarea și modificarea unor termene prevăzute în Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 132 din 21 decembrie 2006 pentru prorogarea și modificarea unor termene prevăzute în Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.042 din 28 decembrie 2006.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 8 mai 2007.
Nr. 131.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 132/2006 pentru prorogarea și modificarea unor termene prevăzute în Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 132/2006 pentru prorogarea și modificarea unor termene prevăzute în Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
— interimar —
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 7 mai 2007.
Nr. 515.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 355**

din 4 aprilie 2007

referitoare la constituționalitatea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului

Cu Adresa nr. 51/713 din 26 februarie 2007, secretarul general al Camerei Deputaților a transmis Curții Constituționale sesizarea referitoare la neconstituționalitatea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, formulată de un număr de 71 de deputați, și anume: Gheorghe I. Albu, Roberta Alma C. Anastase, Nicolae N. Bara, Gheorghe G. Barbu, Cornel Ștefan C. Bardan, Iulian-Gabriel P. Bîrsan, Anca-Daniela C. Boagiu, Ionela I. Bruchental-Pop, William Gabriel S. Brânză, Daniel I. Buda, Costică N. Canacheu, Bogdan C. Cantaragiu, Alexandru A. Ciocâlțeu, Anca M. Constantinescu, Radu-Cătălin Drăguș, Stelian N. Duțu, Ionesie P. Ghiorghioni, Ion I. Gonțea, Dan N. Grigore, Monica Maria C. Iacob Ridzi, Traian Constantin A. Igaș, Valentin Adrian M. Iliescu, Grațiela Denisa M. Iordache, Radu V. D. Lambrino, Dănuț E. Liga, Mircea Man, Marian-Jean J. G. Marinescu, Laurențiu C. Mironescu, Liviu Alexandru H. Miroșeanu, Alexandru E. Mocanu, Petru P. Movilă, Dorin-Liviu D. Nistoran, Ioan C. Oltean, Aurel A. Olarean, Constantin M. Petrea, Cosmin Gabriel C. Popp, Cezar Florin Gh. Preda, Ioan Dumitru I. Puchianu, Dumitru Gh. Puzdrea, Romeo Marius Gh. Raicu, Cristian I. Rădulescu, Marius I. Rogin, Marcel Laurențiu M. Romanescu, Gheorghe G. Sârb, Mugurel Liviu S. Sârbu, Mihai Gr. Stănișoară, Petre Străchinaru, Valeriu I. Tabără, Horia C. Văsioiu, Augustin A. Zegrean, Aurel I. Vainer, Leonida I. Lari-Iorga, Romică C. Andreica, Cristian Alexandru R. Boureanu, Dan Horațiu Gh. Buzatu, Marian V. Hoinaru, Mircea Teodor M. S. Iustian, Corneliu V. Momanu, Monica Octavia P. Muscă, Viorel N. Oancea, Dumitru M. Pardău, Marian Sorin C. Paveliu, Florin Aurelian N. Popescu, Vasile I. Pruteanu, Gabriel A. Sandu, Ion I. Stoica, Cornel H. Știrbeț, Raluca D. Turcan, Dragoș V. Ujeniuc, Petre I. Ungureanu, Claudiu Mihail Gh. Zaharia.

Sesizarea a fost formulată în temeiul art. 146 lit. a) din Constituție și al art. 15 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 1.551 din 26 februarie 2007 și constituie obiectul Dosarului nr. 262A/2007.

Obiectul sesizării, astfel cum a fost formulat, îl constituie Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, în redactarea adoptată de Parlamentul României în condițiile art. 77 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituție.

În motivarea sesizării de neconstituționalitate se arată:
— Prevederile art. 5 alin. (2) și (4) din Legea nr. 3/2000 în forma adoptată prin legea ce face obiectul sesizării, care interzic organizarea referendumului simultan cu desfășurarea alegerilor prezidențiale, parlamentare, locale sau a alegerilor pentru Parlamentul European ori cu mai puțin de 3 luni înainte și după data acestor alegeri,

încalcă prevederile constituționale ale art. 2 alin. (1), potrivit cărora „*suveranitatea națională aparține poporului român, care o exercită prin organele sale reprezentative, [...] și prin referendum*”; precum și ale art. 90 din Constituție, care prevăd că „*Președintele României, după consultarea Parlamentului, poate cere poporului să-și exprime, prin referendum, voința cu privire la probleme de interes național*”. Încălcarea constă în aceea că, prin intrarea în vigoare a legii, „în anii electorali nu s-ar mai putea organiza referendum”. În această ipoteză, de exemplu, „în întreg anul 2008 organizarea de referendum este imposibilă”, deoarece urmează să se organizeze alegeri locale în luna iunie și alegeri parlamentare în luna noiembrie, astfel că art. 2 și art. 90 din Constituție ar fi inaplicabile. Se consideră că sunt încălcate și dispozițiile constituționale ale art. 95 alin. (3) care stabilesc că, în cazul aprobării propunerii de suspendare din funcție a Președintelui României, trebuie să se organizeze referendum pentru demiterea acestuia în cel mult 30 de zile. Or, „dacă acest lucru ar surveni în perioada de 3 luni înainte sau după alegerile la care se referă modificarea legislativă, referendumul prevăzut la art. 95 alin. (3) din Constituție nu s-ar putea organiza”. Se mai arată că aceste prevederi din Constituție sunt imperative și „nu lasă loc niciunei limitări”, sens în care s-a pronunțat și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 567 din 11 iulie 2006 referitoare la dreptul Președintelui României de a consulta poporul prin referendum.

În continuare, se consideră că prevederile art. 5 alin. (5) din lege, potrivit cărora „*Ordinea de desfășurare a referendumurilor este dată de forța juridică a actului normativ care l-a declanșat și de data inițierii acestora*”, sunt neconstituționale, „fiindcă noțiunea de forță juridică a actului normativ nu este definită de Legea fundamentală” și nici de art. 90 din aceasta. „Dreptul poporului la referendum decurge din Constituție și nu poate fi stabilită nicio ierarhie a referendumului în funcție de «actul normativ care l-a declanșat».” De asemenea, se consideră că alin. (6) al aceluiași articol, potrivit căruia „*Prevederile alin. (4) se aplică în mod corespunzător pentru referendumul local în raport cu alegerile locale*”, este neconstituțional, deoarece face trimitere la alin. (4) „despre a cărui neconstituționalitate am făcut vorbire”.

— Dispozițiile art. 10, potrivit cărora „(1) *Demiterea Președintelui României este aprobată dacă a întrunit majoritatea voturilor cetățenilor înscrși în listele electorale, în cazul în care Președintele României a fost ales în condițiile prevăzute la art. 81 alin. (2) din Constituția României, republicată*.”

(2) *În cazul în care Președintele României a fost ales în condițiile prevăzute la art. 81 alin. (3) din Constituția României, republicată, demiterea acestuia este aprobată dacă a întrunit majoritatea voturilor valabil exprimate pe întreaga țară de către cetățenii prezenți*”, contravin art. 81 din Constituție.

Contradicția constă în aceea că prin modificarea textului se „creează practic două tipuri de președinte — un președinte ales la primul tur de scrutin și altul ales la al doilea tur de scrutin“, ceea ce determină „o diferență de **legitimitate** între cele două categorii“. Or, Președintele României, odată ales, cu respectarea prevederilor constituționale ale art. 81 alin. (1), „are aceeași legitimitate, indiferent că alegerea s-a făcut în turul unu sau doi de scrutin — art. 81 alin. (2) sau art. 81 alin. (3)“, așadar are „un statut constituțional care nu poate fi diferențiat în raport de numărul de voturi cu care a fost ales“. De asemenea, art. 10 contravine art. 95 alin. (3) din Constituție, care nu face deosebire după cum Președintele României a fost ales în primul sau al doilea tur de scrutin, astfel că textul de lege criticat adaugă la aceasta, ceea ce este inadmisibil. Se mai invocă și încălcarea prevederilor constituționale ale art. 99 privind „*Răspunderea președintelui interimar*“, deoarece textul din legea criticată se referă doar la președintele ales în condițiile art. 81 alin. (2) sau (3), iar „persoana care asigură interimatul funcției de Președinte al României, nefiind aleasă în condițiile art. 81, nu ar putea fi demisă prin referendum dacă legea ar intra în vigoare“, pentru că „nu stabilește procedura aplicabilă“.

— „Proiectul de lege adoptat de Camera Deputaților“ contravine principiului neretroactivității legii, consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție, prin aceea că instituie o nouă modalitate de demitere a Președintelui decât cea existentă la data alegerii sale în funcție, iar „astfel de modificări esențiale nu pot interveni în timpul exercitării mandatului“. În acest sens, se arată că, deși, potrivit art. 83 din Constituția revizuită, durata mandatului Președintelui României s-a prelungit de la 4 ani la 5 ani, art. 155 alin. (3) din Legea fundamentală stipulează că „*Prevederile alineatului (1) al articolului 83 se aplică începând cu următorul mandat prezidențial*“. În legătură cu încălcarea principiului neretroactivității legii, se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 61 din 18 ianuarie 2007.

— Art. 12 alin. (1) din legea supusă controlului de neconstituționalitate, potrivit căruia „*Nu constituie probleme de interes național, în sensul art. 11, și nu formează obiectul referendumului, în condițiile art. 90 din Constituția României, republicată, problemele care vizează revizuirea Constituției*“, este contrar prevederilor constituționale ale art. 90, „pentru că limitează dreptul Președintelui României de a solicita poporului să-și exprime prin referendum voința cu privire la probleme de interes național“. Se arată că, în acest sens, prin Decizia Curții Constituționale nr. 567 din 11 iulie 2006 dispozițiile art. 12 alin. (1) din Legea nr. 3/2000 au fost declarate neconstituționale, „iar în forma adoptată prin prezenta lege sunt, de asemenea, neconstituționale, pentru că nesocotesc o decizie a Curții Constituționale, care este **general obligatorie**“.

Autorii sesizării consideră, de asemenea, că legea „în ansamblul ei“ încalcă art. 77 alin. (2) din Constituție, care prevede că, „*Înainte de promulgare, Președintele poate cere Parlamentului, o singură dată, reexaminarea legii*“. Așadar, potrivit textului constituțional, „Parlamentul României era sesizat strict cu problemele ridicate de către Președinte în cererea de reexaminare“ și trebuia să se pronunțe numai cu privire la acestea. Totuși, Parlamentul a adăugat noi articole legii supuse reexaminării, ceea ce depășește limitele investirii, iar legea rezultată este practic altă lege decât cea care a fost trimisă inițial la promulgare.

În sfârșit, se mai arată că în legătură „cu problemele din prezenta sesizare“ Curtea Constituțională s-a mai pronunțat în ședința din 21 februarie 2007, „declarând ca fiind neconstituțională Legea pentru modificarea și

completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului (*propunerea legislativă înregistrată la Camera Deputaților sub nr. 392/2006*)“, ale cărei dispoziții sunt identice cu cele adoptate prin „*propunerea legislativă înregistrată la Camera Deputaților sub nr. 669/2006*“.

În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a prezenta punctele lor de vedere.

Președintele Camerei Deputaților arată că își menține punctul de vedere formulat în legătură cu sesizarea privind neconstituționalitatea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, care a făcut obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 180A/2007.

Președintele Senatului, în punctul de vedere exprimat, apreciază că prevederile art. 5 alin. (3) și (4) nu încalcă spiritul sau litera Constituției, fiind „evident și normal“ că dispozițiile constituționale ale art. 2 alin. (1) și art. 90, referitoare la exercitarea suveranității naționale de către popor prin referendum, trebuie concretizate printr-o lege care să reglementeze modul de organizare și desfășurare a acestuia, ceea ce „nu poate fi interpretat ca o formă de restrângere sau limitare“. Atingerea scopului pentru care se organizează referendumul presupune măsuri de evitare a suprapunerilor cu alte activități, astfel că desfășurarea alegerilor generale, prezidențiale sau pentru Parlamentul European concomitent și în aceleași circumstanțe cu un referendum implică riscul compromiterii fiecăreia dintre aceste acțiuni. De altfel, cu privire la alegerile pentru Parlamentul European, chiar reglementările și practica Uniunii Europene recomandă evitarea suprapunerilor cu alte acțiuni. Mai mult, după desfășurarea unui proces electoral este nevoie de o perioadă de timp pentru organizarea unui referendum, atât sub aspect organizatoric, cât și pentru respectarea unui calendar de termene legale. Se consideră că același raționament este valabil și pentru ipoteza în care se organizează întâi un referendum. Ca atare, „fixarea unei perioade minime necesare între cele două tipuri de referendumuri nu poate fi considerată ca o măsură restrictivă“ și în acest context „este firesc să se stabilească și un criteriu pentru departajarea priorității lor“.

— În legătură cu prevederile art. 10, modificate prin legea criticată, consideră că, deși susținerile de neconstituționalitate au fost soluționate prin Decizia Curții Constituționale nr. 147 din 21 februarie 2007, „soluția de demitere a președintelui din noua lege trebuie făcută printr-o nouă analiză raportată la actuala formulare a textului și la noul context al întregii reglementări“. În acest sens, arată că, plecând de la premisa „că demiterea Președintelui prin referendum reprezintă o sancțiune pentru săvârșirea unor fapte grave, este clar că nu se justifică condiționarea valabilității referendumului de prezența majorității alegătorilor înscriși în listele electorale“, o asemenea prevedere neavând un suport constituțional expres.

— Cu referire la invocarea încălcării principiului neretroactivității legii arată că legea criticată stabilește măsuri de ordin procedural, care sunt de imediată aplicare și nu dispune cu privire la statutul și atribuțiile Președintelui sau la durata mandatului și nici cu privire la modalitatea de demitere a acestuia, care urmează „aceleași cale“ — suspendarea din funcție și organizarea referendumului popular.

— În ceea ce privește susținerile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) din lege, potrivit cărora problemele care vizează revizuirea Constituției nu pot face obiectul referendumului național, arată că „în sistemul nostru constituțional nu este specific referendumul legislativ“, poporul având dreptul de inițiativă legislativă conform Legii fundamentale, care instituționalizează un referendum final pentru aprobarea legii de revizuire a sa. Consideră că „nu ar fi normal ca pentru revizuirea Actului fundamental să se organizeze două tipuri de consultare a poporului, printr-un referendum prealabil și unul final, cu posibilitatea unor rezultate contrare“.

— În legătură cu susținerile referitoare la încălcarea art. 77 alin. (2) din Constituție, arată că „Președintele a solicitat prin cererea sa reexaminarea legii în ansamblul ei, chiar dacă a criticat concret doar unele texte“, precum și că „Parlamentul, fiind unica autoritate legislativă a țării și având suveranitatea în domeniul legislativ, nu poate fi îngărdit în exercitarea acestei prerogative“.

Guvernul nu a comunicat punctul său de vedere cu privire la obiecția de neconstituționalitate formulată.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului, raportul judecătorului-raportor, Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, raportată la prevederile Constituției, precum și dispozițiile din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, reține următoarele:

Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 1, 10, 15 și 18 din Legea nr. 47/1992, să se pronunțe asupra constituționalității prevederilor legale criticate.

Obiectul controlului de constituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, în ansamblul său, precum și, în special, art. 5 alin. (2), (4), (5) și (6), art. 10 și art. 12 alin. (1) din aceasta. În realitate, legea supusă controlului de constituționalitate cuprinde un articol unic, iar prevederile enunțate ca fiind criticate sunt cuprinse la pct. 2, 3, 5 și 6 din aceasta, astfel:

— pct. 2. — **„La articolul 5, alineatul (2) va avea următorul cuprins:**

«(2) Referendumul este valabil doar dacă la acesta participă cel puțin jumătate plus unu din numărul persoanelor înscrise în listele electorale, cu excepția situației prevăzute la art. 10 alin. (2).»“;

— pct. 3. — **„La articolul 5, după alineatul (2) se introduc patru noi alineate, alineatele (3)–(6), cu următorul cuprins:**

«[...] (4) Referendumul național nu poate avea loc cu mai puțin de 3 luni înainte sau după data alegerilor prezidențiale, parlamentare ori pentru Parlamentul European sau a unui referendum național.

(5) Ordinea de desfășurare a referendumurilor este dată de forța juridică a actului normativ care l-a declanșat și de data inițierii acestora.

(6) Prevederile alin. (4) se aplică în mod corespunzător pentru referendumul local în raport cu alegerile locale.»“;

— pct. 5. — **„Articolul 10 va avea următorul cuprins:**
«Art. 10. — (1) Demiterea Președintelui României este aprobată dacă a întrunit majoritatea voturilor cetățenilor înscriși în listele electorale, în cazul în care Președintele României a fost ales în condițiile prevăzute la art. 81 alin. (2) din Constituția României, republicată.

(2) În cazul în care Președintele României a fost ales în condițiile prevăzute la art. 82 alin. (3) din Constituția României, republicată, demiterea acestuia este aprobată dacă a întrunit majoritatea voturilor valabil exprimate pe întreaga țară de către cetățenii prezenți.»“;

— pct. 6 — **„La articolul 12, alineatul (1) va avea următorul cuprins:**

«Art. 12. — (1) Nu constituie probleme de interes național, în sensul art. 11, și nu formează obiectul referendumului, în condițiile art. 90 din Constituția României, republicată, problemele care vizează revizuirea Constituției.»“

În opinia autorilor sesizării, legea în ansamblul său, precum și textele menționate din aceasta încalcă, în ordinea invocării lor, prevederile constituționale ale art. 2 alin. (1), art. 90, art. 95 alin. (3), art. 81 alin. (1)–(3), art. 99, art. 15 alin. (2) și art. 77 alin. (2).

Aceste dispoziții din Constituție prevăd:

— Art. 2 alin. (1): „Suveranitatea națională aparține poporului român, care o exercită prin organele sale reprezentative, constituite prin alegeri libere, periodice și corecte, precum și prin referendum.“;

— Art. 90: „Președintele României, după consultarea Parlamentului, poate cere poporului să-și exprime, prin referendum, voința cu privire la probleme de interes național.“;

— Art. 95 alin. (3): „Dacă propunerea de suspendare din funcție este aprobată, în cel mult 30 de zile se organizează un referendum pentru demiterea Președintelui.“;

— Art. 81 alin. (1)–(3): „(1) Președintele României este ales prin vot universal, egal, direct, secret și liber exprimat.

(2) Este declarat ales candidatul care a întrunit, în primul tur de scrutin, majoritatea de voturi ale alegătorilor înscriși în listele electorale.

(3) În cazul în care niciunul dintre candidați nu a întrunit această majoritate, se organizează al doilea tur de scrutin, între primii doi candidați stabiliți în ordinea numărului de voturi obținute în primul tur. Este declarat ales candidatul care a obținut cel mai mare număr de voturi.“;

— Art. 99: „Dacă persoana care asigură interimatul funcției de Președinte al României săvârșește fapte grave, prin care încalcă prevederile Constituției, se aplică articolul 95 și articolul 98.“ (Art. 95 privește „Suspendarea din funcție“, iar art. 98 dispune cu privire la „Interimatul funcției.“);

— Art. 15 alin. (2): „Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.“;

— Art. 77 alin. (2): „Înainte de promulgare, Președintele poate cere Parlamentului, o singură dată, reexaminarea legii.“

Examinând obiecțiile de neconstituționalitate formulate, prevederile legii criticate, prin raportare la dispozițiile constituționale incidente, Curtea Constituțională constată că sesizarea de neconstituționalitate este întemeiată și urmează a fi admisă, pentru următoarele considerente:

I. O primă critică de neconstituționalitate vizează pct. 2 și 3 ale articolului unic din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului. Potrivit pct. 2 din legea criticată, articolul 5 alineatul (2) prevede că „Referendumul este valabil doar dacă la acesta participă cel puțin jumătate plus unu din numărul persoanelor înscrise în listele electorale, cu excepția situației prevăzute la art. 10 alin. (2).“ [Alin. (2) al

art. 10, la care se face trimitere, dispune că demiterea Președintelui României, ales în condițiile art. 81 alin. (3) din Constituție, este aprobată dacă este întrunită majoritatea voturilor valabil exprimate pe întreaga țară de către cetățenii prezenți.] Potrivit punctului 3 din aceeași lege, la articolul 5, după alin. (2) se introduc patru noi alineate, alin. (3)–(6). Dintre acestea, sunt criticate ca fiind neconstituționale prevederile alineatului (4), care prevăd imposibilitatea organizării referendumului național cu mai puțin de 3 luni înainte sau după data alegerilor prezidențiale, parlamentare ori pentru Parlamentul European sau a unui alt referendum național, precum și cele ale alin. (6), potrivit cărora dispozițiile alin. (4) se aplică în mod corespunzător pentru referendumul local în raport cu alegerile locale. În opinia autorilor sesizării, aceste dispoziții de lege sunt contrare art. 2 alin. (1), art. 90 și art. 95 alin. (3) din Constituție, deoarece limitează sau îngreșesc dreptul poporului de a-și exercita suveranitatea.

Așadar, în esență, autorii sesizării consideră ca fiind neconstituționale prevederile din lege referitoare la condițiile de organizare și desfășurare a referendumului. Sub acest aspect, Curtea Constituțională constată că susțineri identice au fost formulate cu privire la art. 5 alin. (2) și (4) și art. 10 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000, care au făcut obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 180A/2007, soluționat prin Decizia nr. 147 din 21 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 7 martie 2007. Prin această decizie, cu majoritate de voturi, Curtea a reținut că susținerile de neconstituționalitate sunt întemeiate și, în consecință, a constatat că Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 pentru organizarea și desfășurarea referendumului este neconstituțională. Pentru a pronunța această soluție, prin decizia menționată, Curtea Constituțională a reținut că art. 1 din Legea nr. 3/2000, modificată și completată prin legea criticată, preluând cuprinsul art. 2 alin. (1) din Constituție, dispune că „În România suveranitatea națională aparține poporului român, care o exercită prin [...] referendum”, iar potrivit art. 5 alin. (1) din aceeași lege, referendumul național și referendumul local se organizează și se desfășoară în condițiile prevăzute de această lege. Or, alineatele nou-introduse ce fac obiectul sesizării instituie chiar unele condiții referitoare la organizarea și desfășurarea referendumului, iar nu prevederi care să contravină acestei modalități de exercitare a suveranității naționale de către popor, astfel că art. 2 alin. (1) din Constituție nu este încălcat.

Prin aceeași decizie s-a reținut că, în schimb, textele de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 90, potrivit cărora „Președintele României, după consultarea Parlamentului, poate cere poporului să-și exprime, prin referendum, voința cu privire la probleme de interes național”, precum și pe cele ale art. 95 alin. (3), care prevăd că, în cazul aprobării propunerii de suspendare din funcție a Președintelui României, „[...] în cel mult 30 de zile se organizează un referendum pentru demiterea Președintelui”. Din analiza celor două texte constituționale rezultă că referendumul se poate desfășura oricând în cursul anului, dacă Parlamentul a fost consultat sau a aprobat propunerea de suspendare din funcție a Președintelui României. Așadar, potrivit Constituției, nu există nicio altă condiție care să interzică organizarea și desfășurarea referendumului simultan cu alegerile prezidențiale,

parlamentare, locale sau cele pentru Parlamentul European, ori într-un anumit interval de timp anterior sau posterior alegerilor menționate. Ca atare, acolo unde legea nu distinge, nici interpretul nu poate să o facă (*Ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*). În consecință, condițiile stabilite de legiuitor pentru desfășurarea referendumului prin legea criticată adaugă la prevederile Constituției, ceea ce determină neconstituționalitatea acestora. De asemenea, Curtea a reținut că exigențele extraconstituționale cuprinse în lege împiedică organizarea oricărui referendum, ceea ce contravine art. 2 alin. (1) din Constituție, în condițiile în care, practic, în România, s-ar putea să se desfășoare alegeri în fiecare an. Mai mult, în condițiile în care legea se referă la alegerile locale, fără a preciza dacă este vorba de alegeri generale sau parțiale, este cunoscut faptul că acestea din urmă pot avea loc în fiecare lună a anului. În consecință, suprimarea referendumului prin obstacole stabilite de lege reprezintă un alt argument pe care se întemeiază constatarea că prevederile supuse controlului din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului sunt contrare Constituției și pot genera blocaje constituționale, data alegerilor devenind dependentă de data desfășurării referendumului.

Față de considerentele expuse, Curtea Constituțională, cu majoritate de voturi, constată că art. 5 alin. (2), (4) și (5) și art. 10 sunt neconstituționale.

II. Autorii sesizării critică, de asemenea, ca fiind neconstituționale prevederile art. 5 alin. (6) și ale art. 12 alin. (1) din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000, precum și legea în ansamblul său, prin raportare la art. 77 alin. (2) din Constituție.

În aceste sens se arată că dispozițiile art. 5 alin. (6) din lege, potrivit cărora „Prevederile alin. (4) se aplică în mod corespunzător pentru referendumul local în raport cu alegerile locale”, sunt contrare Constituției „deoarece fac trimitere la alin. (4) al aceluiași articol despre a cărui neconstituționalitate am făcut vorbire”.

Examinând această motivare, Curtea reține că susținerile din sesizare, referitoare la prevederile alin. (6) al art. 5 din legea criticată, sunt întemeiate pentru argumentele care au justificat soluția de neconstituționalitate a art. 5 alin. (4) din aceeași lege, și, în consecință, cu majoritate de voturi, constată că art. 5 alin. (6) din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 este neconstituțional.

În legătură cu art. 12 alin. (1) din lege, care prevede că „(1) Nu constituie probleme de interes național, în sensul art. 11, și nu formează obiectul referendumului, în condițiile art. 90 din Constituția României, republicată, problemele care vizează revizuirea Constituției”, autorii sesizării susțin că încalcă prevederile constituționale ale art. 90, întrucât „limitează dreptul Președintelui României de a solicita poporului să-și exprime prin referendum voința cu privire la probleme de interes național”, precum și pentru că, referindu-se la Decizia Curții Constituționale nr. 567/2006, „nesocotesc o decizie a Curții Constituționale, care este **general obligatorie**”.

Examinând aceste susțineri, Curtea constată că art. 12 alin. (1) din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 contravine dispozițiilor art. 90 din Constituție. Potrivit acestor dispoziții, „Președintele României, după consultarea Parlamentului, poate cere poporului să-și exprime, prin referendum, voința cu privire la probleme de interes național”. Rezultă că stabilirea problemelor de interes național este de competența Președintelui României,

Parlamentul urmând a fi consultat în legătură cu organizarea referendumului cu privire la probleme de interes național.

În sfârșit, ultima critică de neconstituționalitate privește legea în ansamblul său, prin raportare la art. 77 alin. (2) din Constituție, cu susținerea că, potrivit acestor prevederi constituționale, Parlamentul României trebuia să se pronunțe strict față de problemele ridicate de către Președinte în cererea de reexaminare. Or, prin adăugarea unor noi articole legii supuse reexaminării, Parlamentul a depășit limitele investiției, legea rezultată fiind „practic altă lege decât cea care a fost trimisă inițial la promulgare”.

Examinând aceste susțineri prin raportare la dispozițiile art. 77 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „Înainte de promulgare Președintele României poate cere Parlamentului, o singură dată, reexaminarea legii”, Curtea constată că din textul constituțional rezultă că Parlamentul ar urma să reexamineze doar textele indicate de Președintele României. Așa fiind, această critică de neconstituționalitate este întemeiată și urmează a fi admisă, deoarece: la data de 12 ianuarie 2007, Președintele României, domnul Traian

Băsescu, a solicitat președintelui Senatului, domnul Nicolae Văcăroiu, prin cererea de reexaminare a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, eliminarea din lege a prevederilor „articoului unic pct. 2 referitoare la completarea art. 5 din Legea nr. 3/2000, prin introducerea alin. (4)”, precum și să se precizeze, „în mod expres, abrogarea dispozițiilor alin. (1) al art. 12”. Ca urmare a cererii de reexaminare, Parlamentul României a adoptat Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, în care au fost introduse noi prevederi cuprinse în art. 5 alin. (2), (5) și (6), art. 10 și art. 12 alin. (1). Așadar, cu prilejul soluționării cererii de reexaminare formulate de Președintele României, prin legea de modificare supusă controlului de constituționalitate în prezentul dosar, Parlamentul României, depășind limitele investiției, care priveau prevederile art. 5 alin. (4) și ale art. 12 alin. (1) din Legea nr. 3/2000, a modificat și completat și alte dispoziții din această lege.

Pentru considerentele arătate, Curtea constată că toate prevederile Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 pentru organizarea și desfășurarea referendumului sunt neconstituționale.

În temeiul dispozițiilor art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (2) și (4) din Constituție, precum și al prevederilor art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 și al art. 18 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Constată că Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului este neconstituțională.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și primului-ministru și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la data de 4 aprilie 2007 și la aceasta au participat: Ioan Vida, președinte, Nicolae Cochinescu, Aspazia Cojocaru, Acsinte Gaspar, Koszokár Gábor, Petre Ninosu, Ion Predescu, Șerban Viorel Stănoiu și Tudorel Toader, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent șef,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 443

din 10 mai 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 79 alin. (4), art. 88 alin. (2) lit. a), art. 88¹ alin. (1) și art. 89 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Koszokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 79 alin. (4), art. 88 alin. (2) lit. a), art. 88¹ alin. (1) și art. 89 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, excepție ridicată de Andrei Sever Mureșan în Dosarul nr. 3.245/1/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 9 judecători.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, apărătorul ales, cu delegație la dosar. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Apărătorul ales al autorului excepției solicită acordarea unui nou termen de judecată în vederea pregătirii apărării.

Reprezentantul Ministerului Public se opune cererii formulate.

Curtea, deliberând asupra cererii formulate, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992 și al art. 156 din Codul de procedură civilă, dispune respingerea acesteia.

Cauza se află în stare de judecată.

Apărătorul autorului excepției pune concluzii de admitere, invocând argumente similare cu cele din notele scrise, cu mențiunea că susține doar neconstituționalitatea art. 89 alin. (3) din Legea nr. 302/2004, așa cum a fost modificată prin Legea nr. 224/2006. În final solicită amânarea pronunțării, cu scopul de a depune concluzii scrise.

Reprezentantul Ministerului Public se opune cererii formulate.

Curtea, deliberând asupra acestei noi cereri, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992 și al art. 156 din Codul de procedură civilă, dispune respingerea ei.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 232 din 2 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.245/1/2007, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 9 judecători a admis recursul declarat împotriva Încheierii din 30 martie 2007, pronunțată de Secția penală a aceleiași instanțe în Dosarul nr. 1.937/2/2007 prin care s-a respins ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate invocată, și a sesizat Curtea Constituțională cu **excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 79 alin. (4), art. 88 alin. (2) lit. a), art. 88¹ alin. (1) și ale art. 89 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 224/2006**, excepție ridicată de Andrei Sever Mureșan în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 13 referitoare la limba oficială, ale art. 23 referitoare la libertatea individuală, ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare, ale art. 21 alin. (1)—(3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, ale art. 124 alin. (3) referitoare la independența judecătorului, ale art. 128 referitoare la folosirea limbii materne și a interpretului în justiție, precum și dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Astfel, art. 89 din Legea nr. 302/2004 încalcă prevederile constituționale referitoare la libertatea individuală și la egalitatea în drepturi, deoarece se creează două categorii de persoane arestate după două proceduri, una potrivit dreptului intern și alta potrivit Deciziei-cadru a Consiliului European. De asemenea, este afectată și independența judecătorului român, întrucât acesta hotărăște asupra arestării, în mod mecanic, fără să cenzureze fondul.

Articolul 88 alin. (2) lit. a) din lege încalcă art. 124 alin. (3) și art. 16 din Constituție, sens în care sunt valabile aceleași rațiuni invocate pentru susținerea neconstituționalității art. 89 din lege.

Articolul 88¹ alin. (1) referitor la repartizarea cauzei este, potrivit criticilor formulate, neconstituțional, deoarece exclude repartizarea aleatorie, dând în competența exclusivă a președintelui de secție această posibilitate. Așa fiind, sunt ignorate dispozițiile Regulamentului din 12 mai 2004 privind repartizarea aleatorie a dosarelor în cadrul judecătorilor, tribunalelor și curților de apel și, prin urmare, sunt afectate prevederile constituționale ale art. 16 și 21, precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Cât privește art. 79 alin. (4) din Legea nr. 302/2004, autorul excepției a susținut oral că limba oficială este limba română și o prezentare a mandatului în limba franceză fără a fi tradus aduce atingere art. 24, 13, 128, 16 și 21 din Constituție.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 9 judecători opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece niciunul din textele de lege enunțate nu afectează în vreun fel accesul liber la justiție, dreptul la libertate, principiul egalității în drepturi ori al independenței justiției, avându-se în vedere că se asigură verificarea condițiilor concretizate în legea specială pe calea controlului judecătoresc exercitat de instanțele de judecată române sub aspectul respectării drepturilor și garanțiilor procesuale ale persoanei solicitate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 79 alin. (4), ale art. 88 alin. (2) lit. a), ale art. 88¹ alin. (1) și ale art. 89 din Legea nr. 302/2004 sunt constituționale, deoarece nu poate fi invocată încălcarea art. 16 din Constituție, prevederile legale criticate aplicându-se tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei. De asemenea, regula art. 21 alin. (2) din Legea fundamentală, potrivit căreia nicio lege nu poate îngredi accesul la justiție, are ca semnificație faptul că legiuitorul nu poate exclude de la exercițiul drepturilor procesuale pe care le-a instituit nicio categorie sau grup social. Avocatul Poporului mai arată că nici celelalte texte constituționale invocate în susținerea excepției nu sunt încălcate de prevederile legale criticate de autor.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 79 alin. (4) cu titlul *Conținutul mandatului european de arestare*, ale art. 88 alin. (2) lit. a) cu titlul *Motive de refuz al executării*, ale art. 88¹ alin. (1) cu titlul *Proceduri prealabile* și ale art. 89 cu titlul *Arestarea persoanei solicitate*, toate din Legea nr. 302/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 594 din 1 iulie 2004, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 224/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 534 din 21 iunie 2006, care au următorul conținut:

— Art. 79 alin. (4): „*Mandatul european de arestare transmis spre executare autorităților române trebuie tradus în limba română sau în una din limbile engleză și franceză.*“;

— Art. 88 alin. (2) lit. a): „(2) *Autoritatea judiciară română de executare poate refuza executarea mandatului european de arestare în următoarele cazuri:*

a) *în situația prevăzută la art. 85 alin. (2) din prezenta lege; în mod excepțional, în materie de taxe și impozite, de vamă și de schimb valutar, executarea mandatului european nu va putea fi refuzată pentru motivul că legislația română nu impune același tip de taxe sau de impozite sau nu conține același tip de reglementări în materie de taxe și impozite, de vamă și de schimb valutar ca legislația statului membru emitent;*“;

— Art. 88¹ alin. (1): „*De îndată ce curtea de apel primește un mandat european de arestare sau o semnalare în Sistemul Informatic Schengen, președintele secției penale repartizează cauza, în condițiile prevăzute de lege, unui complet format din doi judecători.*“

— Art. 89: „(1) *În termen de cel mult 24 de ore de la reținere, persoana solicitată este prezentată instanței competente.*

(2) *Instanța informează persoana solicitată asupra existenței unui mandat european de arestare împotriva sa, asupra conținutului acestuia, asupra posibilității de a consimți la predarea către statul membru emitent, precum și cu privire la drepturile sale procesuale.*

(3) *Instanța dispune arestarea persoanei solicitate prin încheiere motivată.*

(4) *Persoana arestată este depusă în arest.*

(5) *Instanța comunică autorității judiciare emitente arestarea persoanei solicitate.*“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 89 au mai fost examinate sub aspectul compatibilității lor cu aceleași prevederi invocate și în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 400 din 24 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 296 din 4 mai 2007, Curtea a respins ca neîntemeiată o excepție similară invocată de același autor. Deoarece dispozițiile art. 88 alin. (2) lit. a) sunt criticate dintr-o perspectivă identică, Curtea constată că și pentru acest articol considerentele Deciziei nr. 400/2007 își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În ce privește art. 88¹ alin. (1) din Legea nr. 302/2004, Curtea constată că prevederea nu conține niciun fel de reglementare care să anihileze modalitatea de repartizare aleatorie a cauzelor și, ca o consecință directă, să afecteze dispozițiilor constituționale și convenționale invocate. Astfel, în acord cu art. 3 alin. (1) lit. b) din Regulamentul din 12 mai 2004 invocat de autor, președintele de secție repartizează cauza „*în condițiile prevăzute de lege*“. Așa fiind, de vreme ce premisa de la care a pornit autorul excepției în formularea criticii este eronată, nici concluzia nu mai poate fi validă.

Referitor la critica ce vizează art. 79 alin. (4) din Legea nr. 302/2004, potrivit căruia mandatul european de arestare transmis spre executare autorităților române trebuie tradus în limba română sau în una din limbile engleză sau franceză, Curtea constată că, potrivit art. 8 pct. 2 din Decizia-cadru a Consiliului Europei din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, „*Mandatul de arestare european trebuie tradus în limba oficială sau în una din limbile oficiale ale Statului Membru executor*“. De asemenea, potrivit art. 189 alin. (2) din Legea nr. 302/2004, dispozițiile referitoare la mandatul european de arestare sunt aplicabile de la data de 1 ianuarie 2007. Or, art. 79 alin. (4) din Legea nr. 302/2004 vizează nu procedura propriu-zisă de soluționare a cauzei ce privește punerea în executare a mandatului, ci o etapă preliminară referitoare la corespondența între state, în concret modalitatea de transmitere către autoritatea română a mandatului european. De asemenea, această cerere se aduce la îndeplinire, potrivit art. 7 din Legea nr. 302/2004, în acord cu dispozițiile din Codul de procedură penală, care, în art. 128 alin. 2, instituie obligativitatea instanței de a folosi interpret atunci când sunt prezentate înscrisuri redactate într-o altă limbă. Așa fiind, dispozițiile constituționale ale art. 13 și 128 nu sunt afectate de prevederile legale criticate și, de asemenea, modalitatea de reglementare nu știrbește preeminența dreptului internațional, recunoscut în materie chiar de Constituția României în art. 148 alin. (2).

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 79 alin. (4), art. 88 alin. (2) lit. a), art. 88¹ alin. (1) și ale art. 89 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, excepție ridicată de Andrei Sever Mureșan în Dosarul nr. 3.245/1/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 9 judecători. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 mai 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 444

din 10 mai 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (3)
din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, excepție ridicată de Sorinel Tapalagă în Dosarul nr. 4.519/46/2006 al Curții de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 3 mai 2007 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având în vedere cererea reprezentantului autorului excepției de a depune concluzii scrise, Curtea, în conformitate cu dispozițiile art. 57 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a amânat pronunțarea la 10 mai 2007.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 4.519/46/2006, **Curtea de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală**, excepție ridicată de Sorinel Tapalagă în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textul de lege criticat consacră arestarea provizorie în vederea extrădării ca instituție juridică distinctă, atât ca denumire, cât și ca regim juridic, față de arestarea preventivă reglementată de Codul de procedură penală. Această excepție de la principiul libertății individuale nu se încadrează, în opinia autorului excepției, între cele expres prevăzute de art. 23 din Legea fundamentală, respectiv percheziționarea, reținerea și arestarea preventivă. Ca urmare, „arestarea provizorie, instituție ce permite privarea de libertate a persoanei, fără să fie prevăzută expres de art. 23 din Legea fundamentală, apare ca fiind neconstituțională“.

Curtea de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât „arestarea provizorie în vederea extrădării, deși având altă denumire, este în conținut identică arestării preventive reglementate

de art. 146 și următoarele din Codul de procedură penală și are aceeași natură juridică“. Totodată, se arată că „arestarea provizorie în vederea extrădării constituie o măsură privativă de libertate temporară, care satisface pe deplin exigențele constituționale prevăzute de art. 23, precum și de art. 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale“.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate. Se face referire și la jurisprudența Curții constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

În ceea ce privește obiectul excepției, Curtea constată că, deși potrivit dispozitivului încheierii Curții de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a art. 45 din Legea nr. 302/2004, în integralitatea acestuia, instanța, în considerentele încheierii, precizează că excepția se referă la neconstituționalitatea alin. (3) al art. 45 din actul normativ menționat, text cu privire la care apreciază că are legătură cu soluționarea cauzei (autorul excepției fiind arestat provizoriu în cursul procedurii), și își exprimă opinia, în conformitate cu prevederile art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, numai cu privire la acesta.

Ca urmare, Curtea urmează să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate a art. 45 alin. (3) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 594 din 1 iulie 2004, astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 29 din Legea nr. 224/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 534 din 21 iunie 2006.

Textul de lege criticat are următorul cuprins:

— Art. 45 alin. (3): „*Arestarea provizorie în vederea extrădării se dispune și este prelungită de același complet investit cu soluționarea cererii de extrădare, printr-o încheiere dată în camera de consiliu. Încheierea poate fi atacată separat cu recurs, în termen de 24 de ore de la pronunțare. Dosarul va fi înaintat instanței de recurs în termen de 24 de ore, iar recursul se judecă în 24 de ore. Recursul declarat împotriva încheierii prin care s-a dispus arestarea nu este suspensiv de executare.*”

Dispozițiile constituționale invocate în motivarea excepției sunt cele ale art. 23 privind libertatea individuală.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost ridicată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, pentru considerentele ce vor fi expuse în cele ce urmează:

Astfel, măsura arestării provizorii, prevăzută de textul de lege criticat, constituie o măsură privativă de libertate temporară reglementată de legiuitor în concordanță cu dispozițiile Convenției europene de extrădare, încheiată la Paris la 13 decembrie 1957, și ale protocoalelor sale adiționale, încheiate la Strasbourg la 15 octombrie 1975 și la 17 martie 1978, ratificată de România prin Legea nr. 80/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 14 mai 1997. Denumirea instituției criticate, în acord cu art. 16 din convenția menționată — *Arestarea provizorie*, precum și particularitățile acestei instituții față de măsura arestării preventive din dreptul

procesual penal român nu sunt de natură să determine neconstituționalitatea dispozițiilor legale care o reglementează. Aceasta întrucât, pe de o parte, sintagma „*arestare provizorie*” se încadrează în noțiunea de „*arestare*”, prevăzută de art. 23 alin. (2) din Legea fundamentală, potrivit căruia „*percheziționarea, reținerea sau arestarea unei persoane sunt permise numai în cazurile și cu procedura prevăzută de lege*”, iar, pe de altă parte, modul de reglementare a instituției consacrate de art. 45 din Legea nr. 302/2004 respectă exigențele impuse de art. 23 din Constituție, în ansamblul său.

De altfel, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat în jurisprudența sa asupra constituționalității art. 45 alin. (3) din Legea nr. 302/2004, în redactarea anterioară modificării acestuia prin Legea nr. 224/2006. Astfel, prin Decizia nr. 415 din 14 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 679 din 28 iulie 2005, Curtea a statuat, pentru argumentele acolo reținute, că „măsura arestării provizorii dispusă în vederea extrădării constituie o măsură privativă de libertate temporară care satisface pe deplin exigențele constituționale prevăzute de art. 21, 23, 129, precum și de art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a modifica jurisprudența Curții în materie, soluția și considerentele ce au stat la baza deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în această cauză.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (3) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, excepție ridicată de Sorinel Tapalagă în Dosarul nr. 4.519/46/2006 al Curții de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 mai 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 445

din 10 mai 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108 alin. (1) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător

Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Tudorel Toader — judecător
Iuliana Nedelcu — procuror
Marieta Safta — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108 alin. (1) din Legea

nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, excepție ridicată de Cornel Taloescu în Dosarul nr. 953/54/2007 al Curții de Apel Craiova — Secția penală.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 3 mai 2007 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având în vedere cererea reprezentantului autorului excepției de a depune concluzii scrise, Curtea, în conformitate cu dispozițiile art. 57 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a amânat pronunțarea la 10 mai 2007.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 953/54/2007, **Curtea de Apel Craiova — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108 alin. (1) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală**, excepție ridicată de Cornel Taloescu în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că situația juridică ce se configurează și pe care Curtea Constituțională o poate împiedica este apariția unor diferențieri și inegalități în aplicarea legii pentru cetățenii români. În baza art. 108 din Legea nr. 302/2004, cetățenii români primesc un tratament juridic diferențiat, în raport de o situație aleatorie, respectiv momentul intrării în vigoare a unor prevederi din Legea nr. 302/2004. Totodată, se apreciază că dispozițiile legale criticate se aplică retroactiv, producând efecte și asupra unor fapte anterioare intrării lor în vigoare. Se invocă, de asemenea, și art. 19 alin. (2) din Legea fundamentală, potrivit căruia, *„Prin derogare de la prevederile alineatului (1), cetățenii români pot fi extrădați în baza convențiilor internaționale la care România este parte, în condițiile legii și pe bază de reciprocitate“*.

Curtea de Apel Craiova — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu reglementează nicio excepție de la principiul neretroactivității legii și instituie același regim juridic aplicabil pentru persoane aflate în situații identice. Totodată, se arată că nu sunt încălcate, prin același text de lege, nici dispozițiile art. 19 alin. (2) și art. 124 alin. (2) din Legea fundamentală.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 108 alin. (1) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 594 din 1 iulie 2004, având următorul cuprins:

— Art. 108 alin. (1): *„Dispozițiile din prezentul titlu se aplică mandatelor europene de arestare și predare care se emit ulterior intrării sale în vigoare, chiar atunci când se referă la fapte anterioare acestei date.“*

Dispozițiile constituționale invocate în motivarea excepției sunt cele ale art. 15 alin. (2), potrivit cărora *„Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile“*, ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii, ale art. 19 alin. (2) referitoare la condițiile extrădării cetățenilor români și ale art. 124 alin. (2) privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea pentru toți a justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, pentru considerentele ce vor fi expuse în cele ce urmează:

Art. 108 alin. (1) din Legea nr. 302/2004 cuprinde norme tranzitorii care stabilesc că titlul III din aceasta lege este aplicabil actelor procedurale menționate (mandate europene de arestare și predare) emise după intrarea sa în vigoare, chiar dacă acestea privesc fapte anterioare acestei date. Ca urmare, textul de lege criticat nu dispune pentru trecut, ci numai cu privire la acte întocmite după intrarea în vigoare a normelor incidente în materie, în deplină concordanță cu prevederile art. 15 din Constituție. Aspectul că faptele pentru care sunt emise mandate europene de arestare pot fi anterioare intervenției noilor reglementări nu conferă normei criticate caracter retroactiv, întrucât aceasta vizează acte și raporturi de drept procesual, domeniu în care legea nouă este de imediată aplicare.

De asemenea, contrar susținerilor autorului excepției, art. 108 alin. (1) din Legea nr. 302/2004 nu creează niciun privilegiu sau discriminare, instituind același regim juridic pentru persoane aflate în situații identice (cu privire la care s-au emis mandate europene de arestare și predare după intrarea în vigoare a titlului III al Legii nr. 302/2004), în acord cu prevederile constituționale referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii, respectiv cu cele potrivit cărora *„Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți“*.

Curtea mai constată că, deși autorul excepției invocă în motivarea acesteia și prevederile art. 19 alin. (2) din Legea fundamentală, potrivit cărora, *„Prin derogare de la prevederile alineatului (1), cetățenii români pot fi extrădați în baza convențiilor internaționale la care România este parte, în condițiile legii și pe*

bază de reciprocitate”, nu formulează nicio critică a speță este vorba de stricta punere în executare a unui dispozițiilor legale ce fac obiectul excepției în raport de mandat european de arestare”. Or, potrivit art. 2 alin. (2) acest text constituțional. Se susține numai că art. 19 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sunt neconstituționale prevederile din Constituție nu este incident, „deoarece în prezenta legale „care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției”.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108 alin. (1) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, excepție ridicată de Cornel Taloescu în Dosarul nr. 953/54/2007 al Curții de Apel Craiova — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 mai 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE

privind eliberarea domnului Gheorghe Adrian Nan din calitatea de membru al Consiliului de administrație al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate

Având în vedere:

— solicitarea formulată de ministrul economiei și finanțelor prin Adresa nr. 142.589 din 27 aprilie 2007;

— prevederile art. 276 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 15 lit. e) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei calitatea de membru al Consiliului de administrație al Casei decizii, domnul Gheorghe Adrian Nan se eliberează din Naționale de Asigurări de Sănătate.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Ion-Mircea Plângu

București, 10 mai 2007.

Nr. 126.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE

**privind numirea doamnei Doina Lica în calitate de membru al Consiliului de administrație
al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate**

Având în vedere propunerea formulată de ministrul economiei și finanțelor prin Adresa nr. 142.589 din 27 aprilie 2007,

în temeiul art. 15 lit. e) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 276 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei membru al Consiliului de administrație al Casei Naționale de decizii, doamna Doina Lica se numește în calitate de de Asigurări de Sănătate.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Ion-Mircea Plângu

București, 10 mai 2007.
Nr. 127.

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE

**privind încetarea mandatului domnului Cristian Bitea de membru și de președinte
al Comisiei pentru managerii publici**

Având în vedere solicitarea de încetare a mandatului de membru și de președinte al Comisiei pentru managerii publici, formulată de domnul Cristian Bitea,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 4 alin. (1) lit. a) din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 56/2004 privind crearea statutului special al funcționarului public denumit manager public, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 783/2005, cu modificările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Art. 1. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii pentru managerii publici, publicată în Monitorul Oficial al încetează mandatul domnului Cristian Bitea de membru și de președinte al Comisiei pentru managerii publici. României, Partea I, nr. 889 din 5 octombrie 2005,

Art. 2. — Decizia primului-ministru nr. 461/2005 cu modificările ulterioare, se modifică în mod privind aprobarea componenței nominale a Comisiei corespunzător.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Ion-Mircea Plângu

București, 10 mai 2007.
Nr. 128.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

privind organizarea secțiilor de votare pe navele și platformele marine aflate sub pavilion român, aflate în navigație, în ziua referendumului național din data de 19 mai 2007 pentru demiterea Președintelui României

În conformitate cu prevederile art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 371/2007 privind stabilirea măsurilor pentru organizarea și desfășurarea referendumului național din data de 19 mai 2007 pentru demiterea Președintelui României,

în temeiul art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 367/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Autoritatea Navală Română va informa cu privire la obligația de a organiza secții de votare pe proprietarii/operatorii navelor și platformelor marine care arborează pavilionul român, aflate în navigație în afara apelor teritoriale naționale, în vederea exercitării dreptului la vot pentru referendumul național din data de 19 mai 2007 pentru demiterea Președintelui României.

(2) Modelul buletinului de vot este cel prevăzut în anexa nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 374/2007 pentru aprobarea modelului ștampilelor ce vor fi folosite la birourile electorale, a modelului buletinului de vot, a listelor

electorale și a proceselor-verbale care vor fi folosite la referendumul național din data de 19 mai 2007 pentru demiterea Președintelui României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 25 aprilie 2007.

Art. 2. — Autoritatea Navală Română va instrui proprietarii și operatorii navelor care arborează pavilionul român, pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor,
Ludovic Orban

București, 11 mai 2007.
Nr. 121.

GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA PENTRU VALORIFICAREA ACTIVELOR STATULUI

ORDIN

privind încetarea procedurii de administrare specială la Societatea Comercială „OLIMP ESTIVAL 2002” — S.A.

În temeiul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 23/2004 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare a Autorității pentru Valorificarea Activelor Bancare prin comasarea prin absorbție cu Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului, aprobată cu modificări prin Legea nr. 360/2004, cu modificările ulterioare, și ale art. 16 alin. (6) din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului emite prezentul ordin.

Articol unic. — Procedura de administrare specială la Societatea Comercială „OLIMP ESTIVAL 2002” — S.A., cu sediul în Hotel Amfiteatru, Olimp-Mangalia, județul Constanța, înmatriculată la oficiul registrului comerțului sub nr. J13/1274/2002, instituită prin Ordinul președintelui

Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului nr. 7.708/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 864 din 23 octombrie 2006, încetează de la data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului,
Teodor Atanasiu

București, 24 aprilie 2007.
Nr. 9.141.

P R E Ț U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2007
— pe suport fizic —

Denumirea publicației	Prețul abonamentului anual (lei)	Prețul abonamentului trimestrial (lei)	Prețul abonamentului lunar (lei)
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	1.560	400	140
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*	260	—	—
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	1.400	350	—
• Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.100	525	—
• Monitorul Oficial, Partea a III-a	400	100	—
• Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.600	400	—
• Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.500	375	—
• Monitorul Oficial, Partea a VII-a	500	125	—
• Colecția Legislația României	400	100	—
• Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	660	165	—
• Breviar Legislativ	60	15	—
• Repertoriul actelor normative	109	—	—

* Cu excepția numerelor bis de interes restrâns.

Legislație în format electronic (opțional pe CD sau DVD)	Preț
■ Decizii ale Curții Constituționale	80
■ Colecția electronică a Monitorului Oficial, Partea I și Partea I bis 1989—2006	1.400
■ Colecția electronică a Monitorului Oficial, Partea I Maghiară 2000—2006	900
■ Colecția electronică a Monitorului Oficial, Partea a II-a 1995—2006	1.200
■ Colecția electronică a Monitorului Oficial, Partea a III-a 2001—2006	400
■ Colecția electronică a Monitorului Oficial, Partea a IV-a 2001—2006	1.700
■ Colecția electronică a Monitorului Oficial, Partea a VI-a 2001—2006	800
■ Colecția electronică a Monitorului Oficial, Partea a VII-a 2005—2006	80

Prețurile includ T.V.A. 9%.

Abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următoarele societăți de distribuție:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ“ — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, str. Banul Udrea nr. 10, (telefon/fax: 411.91.79)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A (telefon: 316.30.57, fax: 316.30.58)
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, str. Hristo Botev nr. 6 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ MEDIA PRESS ABONAMENTE — S.R.L. — București, str. Izvor nr. 78, et. 2 (tel. 311.97.84, fax 311.97.85)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Călin Ottoi nr. 29 (tel. 250.52.77, 250.22.94, fax 250.56.30)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II (tel. 0250/73.54.75, 0744.50.90.99)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36 (telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)
- ◆ CARTEXIM — S.R.L. — Slobozia, Bd. Matei Basarab, bl. A2, sc. B, ap. 15, parter (telefon/fax: 0243/22.06.95)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ ROESTA — S.R.L. — Curtea de Argeș, str. Valea Iașului, bl. P10, ap. 18 (telefon/fax: 0248/72.11.43)
- ◆ VIAȚA LIBERĂ — S.A. — Galați, str. Domnească nr. 68 (telefon: 0236/46.07.19, fax: 0236/46.08.75)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial“ R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
 Tiparul: „Monitorul Oficial“ R.A.

